

Sygn. akt II C 441/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Orłonek

Protokolant : Michał Wieczorek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 lutego 2016 r. w S.

sprawy z powództwa (...) **Bank Spółki Akcyjnej w W.**

przeciwko **R. B.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę **18 980,95 zł** (osiemnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt złotych i dziewięćdziesiąt pięć groszy) z odsetkami od kwoty:

- 17 567,69 zł (siedemnaście tysięcy pięćset sześćdziesiąt siedem złotych i sześćdziesiąt dziewięć groszy): umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 24 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty, nie większymi jednakże od 1 stycznia 2016 r. niż odsetki maksymalne za opóźnienie;

- 979,14 zł (dziewięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych i czternaście groszy): ustawowymi od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę **240,98 zł** (dwieście czterdzieści złotych i dziewięćdziesiąt osiem groszy) tytułem kosztów postępowania;

III. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę **712 zł** (siedemset dwanaście złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt II C 441/16

UZASADNIENIE

(...) Bank Spółka Akcyjna w W. wiośła pozew przeciwko R. B. w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagając się zapłaty kwoty 18 980,95 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 24 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty od kwoty 17 567,69 zł oraz z odsetkami ustawowymi od kwot 483,95 i 495,19 zł od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż zawarła z pozwanym umowę kredytu z dnia 17 lipca 2007 r. Pozwany nie wywiązał się z ciężących na nim warunków doprowadzając do powstania zadłużenia. Powódka wypowiedziała umowę. Powódka wskazała, że na dochodzoną pozwem kwotę składa się kwota należności głównej – niespłaconego kapitału w wysokości 17 567,69 zł, kwota 483,95 zł tytułem odsetek umownych w wysokości 12 % za okres od dnia 25 marca 2014 r. do dnia 30 grudnia 2014 r. oraz kwota 495,19 zł tytułem odsetek za opóźnienie od dnia 25 marca 2014 r. do dnia 23 stycznia 2015 r. a także kwota 434,12 zł tytułem opłaty i prowizji.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Potwierdził fakt zawarcia umowy. Wskazał, że ustanowiony został zastaw na samochodzie kupowanym przez pozwanego. Bank stał się współwłaścicielem pojazdu w części 49%. Wskazał, że zapłacił pozwanemu ok. 90 000 zł. Podniósł, że Bank pozwolił na sprzedaż 51% udziałów w tym pojeździe w drodze licytacji. Zdaniem pozwanego, Bank powinien odzyskać od nowego właściciela 49% wartości pojazdu. Pozwany podniósł, że Bank nie przedstawił mu dotychczas żadnej kalkulacji, z której wynikałaby kwota zadłużenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 lipca 2007 r. poprzednik prawny powódki (...) Bank Spółka Akcyjna w K. zawarła z pozwanym R. B. umowę kredytu na kwotę 70 833,33 zł na okres 96 miesięcy celem sfinansowania zakupu pojazdu marki B. rok produkcji 2002 w kwocie 62 000 zł, prowizji bankowej – 2 833, 33 zł oraz innych wydatków kredytobiorcy w kwocie 6 000 zł. Wartość nabywanego pojazdu wynosiła 70000 zł zaś kwotę 8000 zł kredytobiorca uiścił gotówką. Kredyt oprocentowany miał być zmienną stopą procentową. Za nieterminową spłatę Bank miał prawo do pobierania podwyższonych odsetek naliczanych według stopy procentowej w wysokości średniego oprocentowania WIBOR dla 3 – miesięcznych lokat na rynku międzybankowych z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca poprzedzającego kwartał powiększonej o 25 punktów procesowych.

Zabezpieczeniem umowy była umowa przewłaszczenia pojazdu wraz z cesją praw z polisy AC. Umowa taka zawarta została tego samego dnia. W jej wyniku, w celu zabezpieczenia wierzytelności Banku (...) przeniósł na Bank udział w prawie własności pojazdu w części 49/100 w wyniku czego Bank stał się jego współwłaścicielem. Udział miał zostać powrotem przeniesiony w przypadku spłaty kredytu z odsetkami i kosztami. W przypadku wypowiedzenia umowy na Bank miał przejść pozostały udział w pojeździe.

Pozwany dopuścił się opóźnienia w spłacie rat po raz pierwszy z dniem 25 marca 2014 r.

Umowa została wypowiedziana pismem z dnia 31 października 2014 r. ze skutkiem na dzień 30 grudnia 2014 r.

Zadłużenie R. B. na dzień wystawienia wyciągu z ksiąg banku tj. na dzień 23 stycznia 2015 r. wynosiło: 17 567,69 zł tytułem należności głównej, kwotę 483,95 zł tytułem, odsetek umowny za okres korzystania z kapitału w wysokości 12 % od dnia 25 marca 2014 r. do dnia 30 grudnia 2014 r., kwotę 495,19 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 12% naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 25 marca 2014 r. do dnia 23 stycznia 2015 r. a także kwotę 434,12 zł tytułem opłat i prowizji.

Dowód:

- umowa kredytu – k. 53-56
- harmonogram – k. 57-59
- rozliczenie- k. 46-48
- wyciąg z ksiąg banku – k. 52
- umowa przewłaszczenia – k. 73-74
- oświadczenie o wypowiedzeniu – k. 75-79

Udział dłużnika w wysokości 51/100 został zbyty w toku postępowania licytacyjnego w dniu 25 września 2014 r. Nabywca zapłacił za udział kwotę 5 850 zł.

Dowód:

- faktura – k. 25

- obwieszczenie – k. 26

Sąd zważył, co następuje:

Wniesione powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Podstawę prawną roszczenia stanowił przepis 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe w zw. z art. 2 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2001 r. nr 100, poz. 1081).

Granice rozpoznania niniejszej sprawie wyznaczała treść zarzutów pozwanego sformułowanych w sprzeciwie od nakazu zapłaty). Nie budził bowiem wątpliwości, przyznany zresztą przez pozwanego, fakt zawarcia umowy kredytu na kwotę ponad 70 000 zł a zatem na kwotę przekraczającą wysokość dochodzonego roszczenia. W tej sytuacji ciężar wykazania, iż doszło do jego spłaty w rozmiarze większym niż wynikający z zaciągniętego zobowiązania i z wyartykułowanego żądania, obciążał pozwanego. Pozwany natomiast, zasadniczo, żadnych zarzutów w tym zakresie nie zgłosił. Podnosił jedynie, iż nie zna kalkulacji kredytu. Tymczasem treść załączonych do akt sprawy dokumentów pozwala w sposób nie budzący wątpliwości ustalić w jaki sposób ustalona została dochodzona należność, co wchodzi w jej skład, w jaki sposób obliczone zostały należności uboczne. Pozwany, znając materiał dowodowy przedstawiany przez powódkę nie ustosunkował się do niego ponownie po wniesieniu sprzeciwu i doręczeniu mu zawiadomienia o rozprawie wraz z pismem powódki, ani też nie stawił się na wyznaczony termin rozprawy. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd uznał, iż wysokość zadłużenia pozwanego nie jest kwestionowana, a dodatkowo potwierdzają ją dokumenty złożone w sprawie, w tym umowa oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych banku.

Obrona pozwanego w sprawie koncentrowała się zasadniczo wokół kwestia ustanowionego zabezpieczenia spłaty kredytu w postaci umowy przewłaszczenia pojazdu marki B., którą to umową pozwany – mylnie – określa mianem zastawu. Umowa przewłaszczenia jest formą zabezpieczenia kredytu. Bank może, ale nie musi, zaspokajać się z przedmiotu zabezpieczenia. W niniejszej sprawie Bank nie złożył pozwanemu oświadczenia z którego wynikałoby, iż zaspokaja dług z przedmiotu zabezpieczenia, nie wzywał pozwanego do wydania pojazdu i nie przeprowadzał czynności związanych z jego sprzedażą. Fakt zbycia pozostałego udziału w toku postępowania egzekucyjnego pozostaje bez znaczenia dla niniejszej sprawy. Nawet jeżeli istniały już wówczas przesłanki do uznania, iż pozwany naruszył warunki umowy i pozostały udział winien przejść na Bank to jednakże i tak pozostawałoby to bez wpływu na sytuację pozwanego w toku niniejszego procesu. Przewłaszczenie na zabezpieczenie nie jest umową, która ograniczałaby odpowiedzialność pozwanego jedynie do przedmiotu przewłaszczenia. Oczywiście, gdyby doszło do zaspokojenia przez Bank z przedmiotu zabezpieczenia, wysokość zadłużenia powinna ulec odpowiedniemu zmniejszeniu. Do takiej sytuacji jednakże nie doszło w niniejszej sprawie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji w punkcie I. O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 k.p.c. uwzględniając obecnie obowiązujące regulacje w zakresie wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie oraz odsetek ustawowych za opóźnienie.

W punkcie II Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na poniesione przez powoda koszty złożyła się opłata sądowa od pozwu – 238 zł, opłata za wniesienie pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym – 2,98 zł. Żądanie takiej kwoty zgłosił powód w piśmie z dnia 22 lipca 2015 r.

W punkcie III Sąd nakazał pobrać od pozwanego zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych należną a nieuciszoną część opłaty od pozwu w związku z rozpoznawaniem sprawy w postępowaniu upominawczym w kwocie 712 zł. (należna opłata – 5% z 18 981 zł = 950 zł – 238).